

Deníček projektu Quo Vadis, Femina?

17.7.2006 Dotační věstník str. 94 Dotační deník
MARIE HAIŠOVÁ Agentura GAIA

(ZAHÁJENÍ REALIZACE 1. LEDNA 2006)

PONDĚLÍ 22. KVĚTNA

Ráno jsme se sešli a domluvili, že půjdeme pracovat na čerstvý vzduch. Asi bychom na to měli mít interní směrnici, ale svítilo sluníčko, vzali jsme občerstvení a probrali vše, co bylo třeba. Dali jsme do pořádku vyúčtování KS, doplněk k finančnímu přehledu pro FÚ na novém formuláři, než jaký byl v únoru. Je zpracovaná tisková zpráva, zápis, zaznamenáno na DVD.

Webové stránky jsou průběžně aktualizovány, začínáme zvat nejmladší účastnice na 4. kulatý stůl, který bude ještě před prázdninami. Zjišťuji, že je problém s poloviční pracovní dobou a dovolenou. Když jsem chystala podklady pro výplaty, tak účetnictví převýšilo částky v rozpočtu. Musím na to myslet a krátit odměny, i když práce byla vykonána. Na 3. kulatém stole byly ženy mezi třicátým a devětačtyřicátým rokem života, většinou matky s malými dětmi, setkání bylo vtipné, plné zážitků z tohoto nejživějšího období života. Došlo mi, jak chudý je svět mužů, kteří se narodí, něco se naučí a pak celý život dělají. Jak regulovaný tok řeky. Život ženy je jak potůček plný meandrů se zelení, životem všude kolem. Žena se narodí, pak rodí, vychovává děti, učí je i sebe, jak žít a přežít v mužském světě. To je těžké a dobrodružné! Škoda jen, že se ve společnosti přizpůsobuje pestrý meandr života betonovému koridoru a nikoliv naopak.

Proběhla třetí přednáška na Gender Studies. Zapamatovala jsem si slova jedné z účastnic, která dělala výzkum ohledně dálnice u Českého ráje. Muži jí odpovídali ochotně, dálnici chtěli. Ženy byly proti, ale dotazník odmítaly vyplnit s tím, že to stejně nemá cenu. Vychované v permanentním pocitu bezmocnosti. To vnímám v každé diskusi se ženou nad padesát, která se ptá, co může dělat, když ji nikde nechtějí, a tak musí pracovat za 42,50 na hodinu.

Ve 14.00 (téměř po měsíci) přišly připomínky k naší monitorovací zprávě. Nezdají se být podstatné, nicméně jsou na tři stránky, výhrada je k zaměstnávání důchodkyně, což mi nepřipadá fér.

ČTVRTEK 25. KVĚTNA

V rádiu ClassicFM jsem namluvila reklamní spot o projektu, tentokrát byl plný negativních emocí z projektového procesu - té administrace, těch papírů. Uvědomila jsem si, že jsme udělali chybu: Nikdo po nás nechtěl články, zápisy... výstupy, stačily výkazy práce, vyplněný formulář a účetní doklady. Zbytečně jsme si přidělali práci. V úterý jsme diskutovali Na bělidle - ČRo6; začínají přicházet zpětné vazby na třetí kulatý stůl: "Můj dojem z kulatého stolu byl veskrze pozitivní. Nešlo jen o formulování názorů každé ze zúčastněných, ale celé setkání pro mě bylo hlubokým citovým zážitkem. Ženy jsou spolu na jedné mizerné, zchátralé lodi, a obvykle ještě jedna druhou shazují do vln. Na tomhle setkání mě ale nikdo nepotápěl a ani já jsem neměla chuť někoho shazovat. Závěry setkání: Víc hlav víc ví, je důležité dobře řídit diskusi, aby ženy našly odvahu přemýšlet o tom, v jaké situaci jsou, co a jak by chtěly změnit. Velice mě překvapilo, kolik žen miluje své muže. V mém okolí takové ženy nejsou. Přes mé počáteční pochyby o dostatečné účinnosti takové práce mě účast na kulatém stole přesvědčila, že diskutovat má smysl. Diskuse pro mě byla nečekaným hlubokým emocionálním zážitkem. Velmi pozitivní pocit z času stráveného s ostatními ženami si s sebou ponesu celý život."

NEDĚLE 28. KVĚTNA

Stále pracujeme na doplnění a opravách monitorovací zprávy, ukončuji DPP, které účetní uzavřela do 100 hodin/rok, prý by s tím v budoucnu mohly být potíže. Musíme hlásit volná místa na Úřad práce, tam je však zajímavější jen pracovní místa na plný úvazek či nad 75 %, hodinové úvazky mohou pověsit na nástěnku. Odpoledne zpívám se sborem v Kosteletě sv. Františka z Assisi barokní a renesanční veselé zpěvy májové. Připravuji první podněty k tištěnému výstupu informací o rovných příležitostech, informace pro veřejnost ke snazšímu porozumění Quo vadis, Femina?

STŘEDA 31. KVĚTNA

Rádio ClassicFM odvyšovalo můj nářek nad administrací projektu. Stěžovala jsem si, že forma převyšuje obsah, administrátor si plete roli sluhy a pána, napíšíou, ať určitou věc pošleme e-mailem, když ji pošleme, chtějí to

vytištěné a podepsané. Napíšu, že prezenční listina nebyla kompletně podepsaná, necháme podepsat a dozvíme se, že dodatečně nelze. Některé náklady neuznávají, máme opravit zpětně, nejde mi na rozum chaos, který vznikne opravou v počítači a ponecháním papírů. 22. 5. dostanu zprávu, že ve 2. čtvrtletí neuznají plat důchodkyně, který byl za duben vyplacen. Nicméně, vše zlé je pro něco dobré. V reakci na rozhlasový pořad zavolala paní a nabídla pomoc. Než však přišla, tak mi ruply nervy a poslala jsem stížnost na šikanu a manipulativní chování administrátora na MPSV a požádala o jeho výměnu.

ÚTERÝ 6. ČERVNA

Na včerejší schůzce jsme byli v kompletní sestavě. Najala jsem administrátora na plný úvazek s praxí koncipienta v advokátní poradně a finanční manažerku s ekonomickou praxí a zkušeností s administrací JPD3 ESF, paní, která nezištně nabídla pomoc, když jsem nařikala v rádiu. Teď jsme v kompletní sestavě. Uf, to byla dřina!

Připravujeme poslední předprázdninové setkání a po květnových výplatách se bude stav na účtu blížit k nule.

NEDĚLE 11. ČERVNA

Čtu si věnování v knížečce veršů od Zdeňky Petákové, kterou mi dala po kulatém stole: Vážená paní Haisová, moc Vám a všem lidem okolo projektu Quo vadis, Femina děkuji za nečekaně emocionálně silný zážitek... Přeji mnoho štěstí... Jeden verš za všechny: Moderní doba: Tak vzorně vyholená/a přesto na ocet/je každá třetí žena/ach - kam to spěje svět?

PONDĚLÍ 19. ČERVNA

Zorganizovali jsme poslední mezigenerační setkání se ženami do dvacetidevíti let. Bylo veselé, přátelské, ženy se navzájem odměňovaly potleskem, těším se na zpětné vazby a hodnocení.